

SYNOPSIS LOGICÆ,

DISPUTATIO TERTIA,

Complectens doctrinam, Relationis,
Accidentium mixtorum & secundario-
rum, distributionis Logicæ ; nec non
Initium Partis Essentialis de Argumento
in Genere, atq; in specie agens de Causa
Efficiente, Materiali & Formali.

Quam

PRÆVIA GRATIA DIVINA!

Annuente Ampl. FAC. PHIL.

In Regiâ Academiâ Aboënsi,

PRÆSIDE

M. SIMONE ZÆBØI

Met. & Log. Prof. Ord.

*Candidæ eruditorum censuræ ac examini
modestè suscitare*

JONAS EREDÅHØ/Wex:Smol.

In Aeroaterio Acad. Max.

Addiem, Deo juvante, 17 Febr. A. 1694.

exc. apud Jo. LAURENTII WALLIUM.

Dhe
Ehreborne/ Hög- och Wålach-
tade Herrar/
Sampteligen Wålförståndige och För-
nåhme Köp- och Handels-Män vthi
denna berömliga Stapel-Staden
A B D /

Her **G**ans **Wittfoot/**
Her **G**ohan **Spieker/**
Her **N**iclas **Schult/**
Her **G**ustaff **Wittfoot/**

Mine tilförlåtelige Gynnare/
sampt gunstiae och wålbewågne
Befordrare/

Ofereras och dediceras
detta Proof
Tienst-Ödiumiuel.

DEDICATIO,

GWem som iag denna Skrifft nu
måst tilskriifwa borde/
Har iag mig wäl bekant/ om
iag thet elliest torde;
Jag menar fuller Ehr/ som mig alt
godt haa giort/
Och Ehr förnåhme Slächt/ som har
miq hulpet fort;
Fast ån iag intet kan för alt nu Ehr
helöna/
Doch see I Willian min som iag här
låter röna;
I dy iag wijsar Ehr/ och lämnar
hoos Ehr qvar
Et Proof af den Respeet, iag stådse
för Ehr har.
Betala lijet med slijkt / är iag wäl
vlicktig göra/
Men som iag mächtar en der hän min
willia föra/
Det iag wäl önskat har/ och wara
bordt min vlickt/
At iag rått funde Ehr betala lijet
med slijkt;
Doch

Doch hoppas iag at J/nu denna gången
lagen/
Så at min ringa Skrifft/blye väl hoos
Ehr vptagen/
Fast hon ej väger jámt moot det J
hafwen giort
Mig sedaniag kom hijt/ til denna Fin-
ska Ort;
Jagh önskar til ett Slunt/ at iagh nu
städse Eder/
Så gunstige som förr/ må finna/ ock så
beder
At J/med Eder Slåcht/må groo och
grönskas hår/
Det är och vara skal alt framgeent
mitt Begär!!!

Af
J. Ekdahl.

CANONES.

1. Qualitatum propriè est contrarietas; ne caliditas contraria est frigiditati, albedo nigredini, virtus vicio, amor odio, gaudium tristitia &c. v. c. 1. de qualitate reali, non intentionali; hinc in eodem speculo, aut corpore ~~Alciphroni~~ barent diversi colores sine omni pugna; quia sunt qualitates intentionades. 2. præcipue de 1. & 3. qualitatis specie: sic virtus contrariatur vicio, bonum malo; sic contrariantur sapor dulcis & amarus, humor & siccitas, durum & molle, vox canora & fusa, acuta & gravis.

2. Qualitas recipit magis & minus.
v. c. 1. de tribus qualitatis speciebus, non de quarta. 2. de qualitate non tantum in concreto, sed etiam in abstracto. Exempl. de habitu: Artium notitia illucriores sunt in Senibus, quam in Juvenibus; quia Senes diu reseasdem cogitarunt, sursum ac deorsum voluntarunt, & quasi evolutas, intus contemnentes sunt; ideo Senum Artificum iudicia certiora sunt, & longè anteponenda juvenibus cogitationibus. Exempl. de Potentia Naturali, quod ea respectu diversorum subjectorum magis & minus recipiat, satis superque evincunt habitus superinducti, eruditio-

virtutis, sc. qvi apud quosdam sunt exquisitiores, apud non nullos vero remissiores. Exempl. de Patibili qualitate: sic lux nunc major est nunc minor; odor modò magis modò minus est fragrans, vel fætidus. Crassities, mollescētes modò major, modò minor est. E. g. non enim eantum dicitur calidum, calidius, calidissimum; humidum humidius humidissimum, sed dantur etiam gradus caloris, justitiae, albedinis, foreitudinis, qvibus minus competet calor, justitia, albedinis, foreitudinis definitio, qvibus magis.

3. Qualitate solâ res dicuntur similes vel dissimiles. v. g. Demosthenes & Cicero sunt similes ratione Eloquentie. Lea & Rabel dissimiles formâ.

RELATIO est accidens, cuius totum esse infert respectum ad aliud.

Relata vero sunt qvæ ad se mutuò referuntur.

Sunt autem Relata:

1. Alia secundum esse, qvorum essentia nihil aliud est, qvam ad aliud esse affectum; ut Pater & Filius, Maritus & Marita, Praeceptor & discipulus. Alia secundum dici, qvorum alterum sine altero exi-

existere ac poni potest; ut scibile & sci-
entia, visus & color, ala & alatum, sonus &
auditus, mensura & mensurabile.

2. Relatio alia est realis: ut inter Do-
minum & servum; Alia rationis, qvæ
tantum concipitur esse: ut inter genus
& speciem, notationem & notatum; defini-
tionem & definitum. distributionem & di-
tributum, dextrum & finistrum in colum-
na vel pariete.

3. Alia est mutua, vel realis ab utra-
que parte, ut inter Regem & Subditos, Tu-
torem & Pupillum, Emtorem & Venditorem,
Pastorem & Auditores, Hospitem & Hospitem.
Alia non mutua, ab una parte realis, ab
altera rationis, ut inter Creatorem & Crea-
turas, volitionem & volibile, fidem & credi-
bile, motum & mobile, statuam Mercurialens
& via, lapidem & agrum.

4. Alia equiparantie, ut inter amicum
& amicum, socium & socium, fratrem & fra-
trem; similitudinem, equalitatem, identita-
tem, &c. Alia Disquiparantie; ut inter
Dominum & serbum, Magistratum & Sub-
ditum.

In relatione requiritur 1. *Subjectum*, qvod est substantia, cui aliqvid accidit ad aliud referri, ut *Aristoteles*, *Alexander Magnus*. 2. *Fundamentum*, qvod est aliud aliqvod accidens cui relatio innititur: (Tam debile enim accidens est relatio, ut subjecto inesse non possit, nisi alio fulciatur & sustentetur) ut *eruditio* & *capacitas ingenii*. 3. *Relatum* qvod ad aliud refertur; ut *Præceptor*. 4. *Correlatum*, ad qvod aliqvid refertur; ut *Discipulus*. 5. *Terminus*, id qvod relationem terminare aptum natum est: ut (vocabulo barbaro) *discipuleitas*. Relatio verò ipsa *Præceptoreitas*. E.g. *Cœna Domini* est relatio; Hujus 1. Subjecta sunt *panis* & *corpus Christi*, absolute sive ratione substantiae considerata. 2. Relatum est *panis*, non quatenus est *panis* (nam sic est *subjectum*) sed quatenus est signum exhibitorum corporis Christi. 3. Correlatum est *corpus Christi*, non quatenus est *Corpus* (nam hoc respectu illud est substantia) sed quatenus est signatum, sive res exhibenda communicantibus in S. synaxi. 4. fundamentum est *institutio* sive *ordinatio* di-

dina. s. Terminus est recordatio mortis Christi. Idem valet de conjugio: &c.

CANONES.

1. Relata sunt convertibilia; ut sponsus est sponsae sponsus, sponsa est sponsi sponsa; emitor est venditoris emitor, & venditor emitoris venditor.

Nota: Valet canon de Relatis non in causa recto, sed obliquo. e.g. non licet dicere: Pater est Filius, & Filius est Pater; sed sic: Pater est Filii Pater, & Filius est Patris Filius. Discipulus est Praeceptoris discipulus. & Praeceptor est Discipuli Praeceptor.

2. Relata sunt simul natura. scil. secundum esse respectivum, relativum seu formale: sic simul sunt Dominus & servus, Praeceptor & discipulus. contrahentes de deposito, de mutuo, de pignore &c. Non Absolutum, ita Abraham quidem fuit prior Isaaco, non tamen fuit prius Pater quam nascetur Isaacus. sic secundum esse absolutum seu fundamentale, potest unum relatorum esse superstes, altero sublatu, ut filius mortuo Pare & vice versa Pater emortuo filio, Discipulus Praeceptore, praceptor discipulo, &c. hinc

Canon: Sepe manent Fundamenta extintis Relationibus.

Nota: Dicitur simul duobus modis. 1. *Natura*, ut Dominus & servus, Pater & filius, vir & uxor, homo & bestia, 2. *Tempore*, ut Abrahamus & Lotbus, Aristotle & Plato, Scipio Africanus & Lalius.

ACTIO est accidens, secundum qvod aliquid agere dicitur, ut docere, dis-putare, scribere, ambulare, edere, bibere, ludere.

Actio est immanens vel transiens.

Actio Immanens est, qvæ in subiecto agente recipitur; ut intellectio, volitio, amatio, visio, auditio, gustatio, olfactio, simplicium cognitio in intellectu, numeratio, compositio & divisio, ratiocinatio, judicium. &c.

Transiens est, qvæ in externo patiente recipitur; ut ignis calefacit aquam, aqua frigefacit manum, Macheropaeus cudit gladiū, Sutor consuit calceum, Sartor conficit vestem.

Nota: Non omnia activa Grammatica reponuntur in Categorias Actionis: v: g: amare, odisse, timere, fatigare, invidere, sunt passiones. Negat omnia verba in oratione desinentia pertinent ad passionem, e: g: logor, paciscor, vescor,
gra-

gradior, proficiscor, polliceor, intueor, medeor,
sunt actiones.

CANONES

1. Omnis actio suscipitur propter finem, Sic ignis agit in aquam ut eam calefaciat. sic formicæ tempore aestivo grana colligunt, ut babeant alimentum in hyeme. ita hirundines lutum & stramina comportant ut inde nidos exædificant.

Nota: Excipiuntur à canone Actiones DEI immanentes; ut gignere, nasci, procedere, quia sunt ipse DEI & essentia divina, qua causas agnoscit nullas.

2. Actio propriè competit solis substantiis. Scil. tanquam principiis radicalibus & principiis quod; non vero semper tanquam principiis proximiis. E: g: visio quâ Beati Deum videbunt in vita eterna, est suppositorum hominum scil. beatorum, tanquam principiorum quod & radicalium; est etiam oculorum eeu principiorum quo & proximorum. sic homo est is, qui sentit, intelligit &c. anima vero est ea quâ sentit, intelligit. ita non solum ignis tanquam suppositum, sed etiam calor eeu occidens, calefacit. sic omnis actio dicitur esse à forma, tanquam principio quo, à toto vero supposito, eeu à principio quo. PAS-

PASSIO est actionis receptio, secundum qvam aliquid pati dicitur, ut calefieri, vapulare, doceri, amari, vulnerari.

Passio est perfectiva vel corruptiva.

Perfectiva est, qvâ perficitur patiens; ut discere, sentire, intelligere, consultare, videre, disputare.

Corruptiva seu Destructiva est, qvâ læditur & destruitur patiens; ut uriri, verberari, morbo laborare, emori.

CANONES

1. Passio presupponit actionem; sic qui vapulat ab alio, omnino sentit quod alius sit qui eum verberat. ita aqua cum calefit, presupponit ignis actionem, qui in eam agit.

2. Passiones sunt suppositorum. videsis
Can. 2. de actione. Ex hoc Axiomate, ita argumentamur contra Calvinistas: Passiones sunt suppositorum, atque non caro, sed ipse filius Dei est suppositum; ergo non caro (intellige immediate & primariò) sed ipse Filius DEI est passus.

3. Passio recipitur non tam ad modum agentis, qvam ad dispositionem pati-

patientis. alias sic effertur: Receptivum recipit, non per modum imprimentis, sed per modum luæ receptivitatis. v. c. de paciente respectu agentis non infiniti, sed naturalis. ita DEUS potest facere superabundanter ultra omnia que intelligimus Sc. Epb: 3. 20. sic aqua è Petra & Asini mandibula effluxit. Sc. Exempl. de agente naturali; sic querens à vobemene turbine impeti potest & tandem non moveri. ita sol dealbat capillum cutem nigrefacit, desiccat lutum & resolvit vel liquefacit Butyrum, Ceram &c.

Nota: Vim Canonis in argumentando non esse necessariam, sed probabilem; ut plurimum vero efficacem. Sic agriculta non semper tantum frumenti terre committit quantum capere potest. Crumenas recipit numeros non secundum suam receptivitatem, sed conditionem dantis.

4. Passio (sicut & actio) recipit contraria: item magis & minus; scil. ratione qualitatum: sic calefactio passiva in aqua modo major modo minor est. Eger aliquando levius, aliquando gravius decumbit. fideles modo ardenter, modo remissius diligunt DEUM.

Cs

Qvan

Qvando est accidens, habitudinem ad rei finitae durationem inferens, ut, *bodie, heri, nudiustertius, perendie.*

Nota: Huc pertinent omnia illa, quibus ad interrogationem qvando respondeatur: ut, *cras, olim, Horò, pridiè, heri, postridie.*

Can: Qvando se etiam porrigit in Ævū.

UBI est accidens habitudinem ad spatum finitum inferens; ut, *domi, foris, in foro, curia, Academia, Dicasterio.* Huc pertinent omnes responsiones ad qvæstionem *Ubi.*

Divis: Ubi est vel Circumscriptivum: qvod est Corporum Naturalium. vel Definitivum qvod est Spirituum creatorum. vel Repletivum qvod est solius Dei.

SITUS est accidens ordinem partium substantiae corporeæ in ubi suo inferens; ut, *stare, accumbere, supinum esse, pronum esse, jacere.* Situs Alius est *rectus*, ut, *stare, aut in rectum cubare, pronum, supinum esse.* aliis *Obliquus*, ut *sedere, genua flectere &c.* aliis *naturalis*, qualem *hominis & Bruti* describit Ovid. i. Metamor: inqviens:

Pro-

Pronaq_z cum spectent animalia cetera terrā,
 Os homini sublime dedit, Caelumq_z tueri
 Iussit, & erectos ad sidera tollere vultus.
 Naturalis Situs arboris est, ut radices in-
 fra, rami supra, truncus vero in medio sit. aliis voluntarius, scil. quem homo sponte habet,
 ut contractio & dilatatio manus, seu pugnus &
 palma. Ad quem etiam spectat artificialis,
 ut, situs Turris, partium in horologio, status,
 edibus, picturis &c. & forthitus, quifortuitò
 accidit, quales sunt situs inopinato cadenti-
 um, ut si homo vel in faciem forte, vel in la-
 gus, vel tergum inopinanter concidat.

HABITUS est accidens substantiæ
 corporeæ, notans adjacentiam corporis
 alterius. Estq_z vel naturalis: ut, cristatum,
 birsutum, erinitum, cornutum, squamatum,
 corticatum, stellatum esse. vel artificialis; ut
 vestitum, togatum, sagatum, pileatum, tuni-
 eatum, phaleratum esse.

Nota: Tegumentorum nomina in ab-
 stracto considerata ad quartam qual-
 tatis speciem pertinent: ut, Calceus, chi-
 rotheca, pallium, tunica, pileum, cultrum.

Can-

Can: Habitus mutatio, nullam infert rei mutationem. e.g. si phaleræ demandatur eqvo &c.

POST PRÆDICAMENTA recenseri solent quinque: 1. Opposita 2. Prius. 3. Simul. 4. Motus. 5. Habere.

Nota: *Hac doctrina evidem scitu est necessaria, non tamen heic loci proponenda, cum de oppositis agatur in locis Topicis, inter argumenta dissidentiae. Reliqua vero postprædicamenta hic recensita, partim ad Metaphysicam, partim vero ad Physicam spectant.*

Logica communiter dividitur in **INVENTIONEM & JUDICIUM.**

Nota: *Hac divisio potest tolerari si saltem recte explicetur, adeo ut per judicium intelligatur & axiomaticum, quod secundam Logicæ partem; & Dianoeticum, quod tertiam partem absolvit. Tripartita tamen divisio, nempe in argumenta seu terminos simplices; propositiones seu Axiomata; & Dianojan cum Illativam seu Syllogismum, tum Ordinativam seu Methodum, rectissima & arti Logicæ maxime propria, censetur.*

LOGICÆ PRIOR PARS

De

INVENTIONE

CAP. I.

DE ARGUMENTO & CAUSIS
IN GENERE.

INVENTIO est pars prior Logicæ de inveniendis argumentis.

ARGUMENTUM est notio Logica simplex ad arguendum Thēma affecta.

Nota: Argumentum dicitur notio simplex, non ἀπλῶς & absolute, quasi omnis omnino esset compositionis expers; sed συνηρμῆνος & respective, ad axioma videlicet Dianajan; quod non habeat dispositionem axiomaticam quae constat subjecto & predicato per copulam combinatis; multò minus dianajan admittat.

Arguere hic significat: respicere, ostendere, declarare, explicare, illustrare, confirmare, probare, refutare, indicare, afficer, demonstrare. atque sic communem omnium argumentorum vim & facul-

tar-

ratem sive in dispositione, sive extra illam considerentur, complectitur.

THEMA est res, qvæ ab argumento arguitur.

Nota: Hæc descriptio est Thematis πραγμάτων Ε̄ materialiter considerati; ideoque cum argumentum sit νοητικῶν Ε̄ formaliter modò definitum; erit etiam thema eodem modo definiendum, quoniam in definiendis notionibus Logicis sumus occupati.

Thema est notio Logica simplex, qvæ ab argumento arguitur. Estque vel simplex, qvod sine notionum complexu apprehenditur; vel potius de quo nihil affirmatur aut negatur. ut *virtus*, *lapis*, *linea*, *mundus*, *Respublica*, *Ecclesia*, *magistratus*, *exercitus*.

Complexum, qvod pluribus notionibus affirmatione vel negatione copulatis, apprehenditur: ut an *virtus* sit *summum bonum*? *Christus* sedet ad dextram DEI patris. *Natura* abhorret à vacuo Ε̄ infinito. *Species omnes Mundi* in prima creatione sunt productæ.

Argu-

Argumentum aliud est Artificiale,
qvod insita & propria vi arguit, aliud
inartificiale.

Argumenti artificialis quatvor re-
censentur classes; 1. continet *Consentanea*,
2. *Dissentanea*, 3. *Comparata*. 4. *Orta*.

*Nota: Una eademque res pro diversa consi-
deratione aliud atq; aliud argumenti nomen
asciscere potest. Sic homo respectu Creatoris
est effectum, respectu corporis materiatum,
respectu animæ formatum, respectu glorie
divinae finitum, respectu suarum actionum
causa, respectu virtutis, sanitatis, pulcritu-
dinis, subjectum; respectu domus in qua est,
adjunctum; respectu arboris & lapidis dispara-
tum; respectu bullæ vel graminis comparatum;
si conferatur cum humo, est ortum &c.*

CONSENTANEA sunt, qvæ cum
re qvam arguunt consentiunt. Suntq; ve
l *absolute* consentanea: ut, *causa* & ef-
fectum. vel modo *quodam*: ut *subjectum* &
adjectum, *antecedens* & *consequens*, *con-
nexa* seu *concomitantia*, & *Relata*.

CAP.

DE EFFICIENTE.

EFFICIENS est causa externa, à quâ res est;

Nota: *Hæc definitio cause est realis & πραγματική, sicut & causarum reliquarum; notionaliter autem & νοητικῶς definienda veniunt Causæ per Argumentum, seu genus proximum.*

Dividitur efficiens variè. Estq; vel.

PROCREANS: quæ rem efficiendo procreat: ut, *Romulus condidit Romanam. spiritus sanctus producit Charitatem, pacem, gaudium, lenitatem, mansuetudinem, fidem, Temperantiam &c. in fidelibus. Timor Domini sapientiam. sol diem.*

CONSERVANS: quæ rem procreatam conservat: ut, *leges conservant Rem-publicam. Deus conservat mundum. satietur carnes à putredine. otium conservat amorem.*

2. Efficiens est vel PER SE, quæ suâ facultate efficit, Estq; vel:

Naturalis, quæ ex solo naturæ instinctu

Quu agit: ut, apis mellificat. ignis urit. oculus videt. Magnes trahit ferrum. Hematites sanguinem silit.

Voluntaria, qvæ destinato consilio & liberâ voluntate agit; ut, DEUS creavit mundum. David commisit adulterium. Diabolus deservit à veritate. Ananias mentitus est coram Spiritu Sancto. Pamphilus vitiavit virginem.

Efficiens PER ACCIDENS est, qvæ vi aliena efficit; Estq; vel.

Præternaturalis, qvæ non sua natura, sed per aliquod, quod ei accidit, effectum producit; ut, Febris affert temperaniam. mali mores sunt causa bonarum legum. Veritas odii. Philosophia Hæresum. Evangelium odor mortis ad mortem.

Nota: Huc refertur casus; ut cum regula de tecto décidit, & hominem prætereuntem occidit. cum vitrum de mensa cadit & frangitur.

Vel Involuntaria, qvæ præter institutum ac consilium suum aliquid efficit; Eaque vel:

Fortuita, qvæ præter intentionem ca-

D

su

su fortinto efficit: ut, fossor agri invénie
The'aurum. Piscatores Milesii extraxerunt
aureum tripodem. Hostis pugnans sananit
Jasonem Pheræum.

Vel *Invita*, qvæ vi extrinseca cui re-
sistere non potest, ad effectum cogitur.
& est vel coacta, ut fur pergit ad patibulum.
Lucretia coacta succubuit Tarquinio superbo.
Lapis fursum modetur. *Bos* ad macellum
ducitur. *Eleazarus* carne suillâ vescitur.

Vel *Imprudens*, qvæ per ignorantiam
efficit; ut, *Sclopetarius* pro cervo interficit
hominem. sic per imprudentiam *Ovidius* vi-
dit arcana Cæsaris. *Aetæon* Dianam con-
spicatus est nudam.

Efficiens est vel **SOLITARIA**, qvæ
rem sola sine alterius ejusdem ordinis
adminiculo efficit; ut, *David* prostravit
Goliathum. **DEUS** solus est **Creator**; **Christus**
solus est **Redeutor**, **Spiritus S.** solus est **San-
ctificator**. fides sola justificat. *Nuptias* solus
consensus sine concubitu facit.

SOCIA, qvæ cum aliâ ejusdem or-
dinis caulâ ad producendum effe-
ctum concurrit: ut, *natura*, *ars*, *exercita-*

gio artificem faciunt. Pater & Mater gene-
ravit liberos. Imperator, Tribuni, viceChili-
archi, Magistri Eqvitum, Centuriones, Decu-
riones, milites, velites &c. sunt cause Socie
in bello.

4. Efficiens est vel PRINCIPALIS,
qvæ in efficiendo primarias partes sibi
vendicat; sic *Spiritus Sanctus* est causa
principalis conversionis hominis. Architectus
edificii. *Campi Marescallus Militiae.*

MINUS PRINCIPALIS est, qvæ se-
cundariò cum principali ad actionem
concurrit; vel: *Impulsiva* qvæ movet
efficientem principalem ad agendum.
Eaque vel: *Interna*, ut *Misericordia DEI*,
vel, *externa*; ut *meritum Christi justifica-
tionis nostræ*. sic *malitia Diaboli* est causa
interna lapsus humani; *hominis superbia vero*
est causa externa. Causa interna eversionis
Sodomæ & Gomorre fuit *invariabilis & im-
mutabilis DEI justitia*; Externa verò deplo-
rata & *incastigata Sodomorum iniquitas &
profligata peccandi libido*.

Vel INSTRUMENTALIS, cuius mi-
nisterio effectum producitur, ut, *calamus*

Scriptoris. Imber sulphureus & flammæ
eversionis Sodome & Gomorra. verbum DEI
conversionis hominis.

5. Efficiens est vel UNIVERSALIS,
qvæ ex se ad certum effectum deter-
minata non est; estque vel simpliciter;
ut DEUS: vel secundum quid, ut astra, qvæ
in hac inferiora agunt uniformiter.

Vel PARTICULARIS, qvæ ad certū
qvoddam effectum determinata est: ut,
planta causa plantæ; homo hominis; equus
equi; canis canis.

6. Efficiens est vel UNIVOCA, qvæ
effectum sibi in specie similem produ-
cit. ut, Elephas Elephantum. Lupus Lupum.
Panthera Pantheram. Sciurus Sciurum. Ca-
melus Camelum. Ursus Ursum.

Vel ÆQVIVOCA, qvæ effectum sibi in
specie dissimilem producit: ut, Sutor
calceum. Machæropæus gladium. Sartor ve-
stimentem. Scriniarius arcam, cistam, mensam,
cubile, sedeculam.

CANONES

1. Qualis est causa, tale est effectum;
& contra. v. c. i. de causa & effecto consi-
de

deratis secundum esse absolutum, non respe-
ctivum. Non ergo sequitur: Pater est cau-
sa filii, utique filius est necessariò causa alteri-
us filii; cum hac consideratio patris sit re-
spectiva, non absoluta. 2. de causa univoca,
non equivoca, non ergò sequitur: DEUS, qui
est infinitus, eternus Sc. est causa Mundi,
Ergo Mundus etiam talis est. quia DEUS
est causa Mundi equivoca, non univoca. 3. de
causis & effectis secundum attributa essen-
tialia, non accidentalia; non igitur valet:
Pater est doctus, pius, Professor Sc. ergo etiam
filius talis est; cum hac attributa non sint
essentialia, sed accidentalia.

2. Quidquid est causa causæ, id et-
iam est causa causati. ut, avus tuus est
causa Patris tui, ergo & causa tui. DEUS
est causa Cœli & Siderum, ergo & pluvia,
tempestatis. v. c. i. de causis essentialiter subr-
ordinatis, ut semper causa superior, per se sit
causa inferioris, non per accidens. fallit vero
in causis voluntariè agentibus; itemque in
causis contingenter subordinatis, sive deficien-
tibus. non ergo valet: DEUS est causa volun-
tatis humanae, voluntas humana est causa pec-
cati, ergo DEUS est causa peccati. cum voluntas

subordinetur quidem DEO in essentialibus,
non in accidentalibus, & quatenus est corrup-
tio. deinde voluntas & peccatum non pro-
ducuntur per motum sequelæ, cum peccatum
non fiat ab homine per resoluteanciam & emac-
nationem, sed longè post productionem vo-
luntatis. 2. Per se, ita natura per se est causa
generationis, per accidens vero monstrorum.
Sic mali mores sunt causa bonarum legum.
Saltem per accidens. Nec non 3. de causis ejus-
dem ordinis; non igitur sequitur: generans
est causa animæ genitæ; anima autem est causa
formalis, ergo & generans est causa formalis;
consonantur enim hic diversa causarum ge-
nera. Efficiens videlicet & forma.

3. Ominus Efficiens agit propter cer-
tum finem. v. c. i. de fine sive revera, sive
apparente bono; ita furari, adulterium, bo-
micidium committere, & alia scelera pa-
trare, sunt actiones male, que tamen susci-
piuntur propter finem apparentur bonum.
Et quatenus causa Efficiens bonitatem finis mo-
vetur; Ita Studio si molestias devorant, dif-
ficultates exsorbent & labores varios exane-
stant propter eruditionem & ejus præmium
aliquando consequendum, cuius dulcedine
inflammantur, extimulanturque.

4. Nihil agit ultra vires. vel, *causa*
Efficiens non potest alii dare, quod ipsa non
babet. scil. 1. vel παθητικῶς, affectivè, for-
maliter & subjectivè. Ita ignis aquæ
dat calorem. aqua sibi relicta manu vel
alii membro frigus. vel ἀρεγμητικῶς, virtua-
liter & effective; sic Sol calefacit inferi-
ora. vinum inebriat ἕστε. vel eminenter,
ita ΔΕΛΙΣ dat nobis aures, oculos, manus,
facultatem locomotivam ἕστε. quæ ipse non
babet, sed aliquid hisce eminentius. Vel
secundum naturalem convenientiam;
ita pater surdus, cœcus, claudus, generare
potest filium, auditus, visu ἔτε integrirate
pedum gaudentem. 2. v. c. de agente
principali, non instrumentalí, sic semina
dicitur esse causa prolixi. sic malleus ferreus
in manu aurifabri, agit in aurum & ar-
gentum, qua, tamen ferro sunt præstan-
tiora.

5. Causa naturalis est determinata
 ad unum. v. c. 1. de causa naturali ra-
 tione propriæ virtutis, non prout hæc
 impeditur à potentia causæ superioris.
 Sic ignis non uscit in fornace Babylonica,
 propter

propter impedimentum à causa primâ objec-
tum. Sic aquæ Jordanis ad instar muro-
rum assurrexerunt. 2. de uno agendi
modo, non vero uno objecto; Sic Sol
semper eodem modò agit; quod vero lutum
induret, ceram, butyrum liqueficiat, capil-
lum dealbet, & cutem denigret; id evenit ob
diversitatem objectorum, seu subjectarum ma-
teriarum. 3. De uno contrariorum, sic
Sol non potest agere calefaciendo & frigefac-
iendo, illuminando & obscurando, ascendendo
& descendendo.

6. Positis causis naturalibus sufficien-
tibus & non impeditis, si sit admota
materia, necessariò ponitur effectus:
ut stipule in ignem conjectae sunt, ergo com-
burentur. v.c. de necessitate naturæ,
non coactionis: sic posito magnete poni-
tur attractio ferri, si scil. nihil impediat,
ut allium vel Adamas.

7. A causa per accidens & partiali
non valet consequentia, non Ergo seqvi-
tur: ille aurum terram fodiendo invénit, Ergo
& ego. Febris affert temperantiam, ergo est
bona. Exempli de causa partiali: ille habet
mult-

multos libros, ergo est doctus. Deus vult omnes homines salvos fieri, ergo et omnes salvantur; Nulla consequentia.

8. Causa Efficiens Voluntaria est libera & indifferens ad actionem. v. c. de iis rebus, quae sub objecto voluntatis ejus sunt. hinc voluntas DEI non dicitur indifferens ad bonum et malum; cum ejus objectum non possit esse, nisi bonum et verum. unde dicunt Philosophi: indifferentia ad bonum & malum non est de formali ratione libertatis.

9. Solitariæ causæ solitarius est effetus; ut fides à parte hominis sola est causa justificationis; ergo hæc ei soli adscribenda. Nec obstat: etiam gratia et misericordie divinae, ut et merito Christi, justificatio adscribitur. Resp. hæc non excluduntur, sed includuntur. sola dicitur fides, non quod sola existat, sed sola justificet; sola dicitur ex parte nostri, non ex parte DEI, gratiam offerentis et meriti Christi eandem promerentis.

10. Causa principalis non excludit secundarias & minus principales. non er-

go valet: DEUS est causa diluvii, ergo non pluviae. DEUS dat sapientiam, ergo informazione Praeceptorum, libraria supellecstile, & iugi exercitatione non est opus. Nulla consequentia.

II. Causae principalis & instrumentalis una est actio. Sic scriptio una est actio quam producit & scribens & calamus, ille tamen principaliter, hic instrumentaliter. v.c.
 1. de instrumentalis qvatenus est instrumentum, ita malleus, culter, forceps, subula. nunquam in aeternum possunt obire manus causae principalis, cum semper instrumenti vices agant; alias prout sunt peculiares res, peculiarem etiam habent formam & operationem. 2. Earum una est actio sed tamen diversimodè: Sic Cæsio quam securi vel bipenni peragit lignator, est una actio, quæ fit diversimodè, principaliter à lignatore; instrumentaliter vero à securi vel bipenni.

12. Essentia instrumenti consistit in usu. Scili: 1. qvatenus actu est instrumentum, Sic Logica quoad entitatem suam absolutam geste dicitur ars; quoad respectivam vero, est

instrumentum, quod in usu consistit. Et 2. in usu legitimo; non ergo sequitur: opes & dicitur sunt instrumenta hominis, illarum igitur essentia consistit in usu, & consequenter sunt dilapidanda; dilapidatio non est usus legitimus, sed illegitimus & abusus.

13. Remotis instrumentis, ad rem efficiendam necessariis, removetur etiam effectum. v.c. Si instrumenta sunt absolute necessaria, non secundum quid & arbitraria; binc etiam si cui trum est Instrumentum edendi vel patius secandi, non tamen est simpliciter necessarium, sed tantum secundum quid, unde illo remoto non propterea removetur actus edendi.

CAP. III.

De

MATERIA & FORMA.

MATERIA est causa interna ex qua res est; ut, ex farina panis, ex semine planta, ex corio calceus, ex aere statua. Estque sensibilis vel intelligibilis.

SENSILIS est, ex qua materiatum corporeum constat. Estque vel Imma-

nens

nens, qvæ aëtu manet in materiato: ut, aurum poculi aurei. aurum & argentum idoli. lana lanei panni. arboris materia lignum.

Transiens, ex qvâ essentialiter mutata materiatum constat: ut, *ex ovo fit pullus. ex semine transmutato nascitur animal. e vino & cerevisia fit acetum. e sanguine generatur caro.*

INTELLIGIBILIS est, ex qvâ materiatum incorporeum constat: ut orationis materia sunt dictiones. Syllogismi materia tres propositiones. sic intelligibilem materiam habent res Mathematicæ: triangulum, quadrangulum, rhombus, rhomboides.

Nota: Materia alia est productionis seu generationis, ex qvâ materiatum est confitutum; sic Mundus non habet materiam productionis, cum ex nihilo sit creatus, iuxta veritatem: Materiam noli querere, nulla fuit. habet tamen materiam compositionis, b. e. habet materiam coëxistentem ex qvâ compositus est; vel remotam, ut rudem & indigestam molam: vel propinquam, ut Cælum, terram, Elementa.

CANONES

1. Si materia est, materialum esse potest, & contra, scil: physice & ordinariè, DEUS enim qui non est alligatus ad causas secundas, hinc est eximendus, potest namque aliquid absque præexistente materia condere. ordinariè daret: ut, habeo farinam cum aqua, ergo possum perficere panes. Sutor habet corium, ergo potest consuere calceos. Faber non habet ferrum, ergo non potest cedere seram, clavim &c.

2. Cui tribuitur Materia, eidem etiam partes & proprietates materiæ tribuuntur, & contra: ut, Angeli non habent corpus, ergo nec carnem & ossa, nec ire, nec dormire, nec vigilare possunt. animæ non sunt conflatæ ex elementis, ergo nec corruptioni obnoxiae. Vas hoc est viereum, ergo fragile, v. c. I. De materia sensili, non intelligibili; sic dictio[n]ibus, quæ sunt materia orationis; propositionibus, quæ sunt materia Syllogismi, proprietates materiæ non possunt assignari; non enim vel extensio, vel positio partium extra partes, divisibilitas, & mensurabiliter, sic propriè conveniunt. 2. non tam

tam de transiente, quam permanente.
Sic sanguis est materia canis, non tamen illius proprietates utpura diffuere, rubore & huic convenient; cum sit materia transiens.
Ita nubes antiqua & in glaciem indurata, dicuntur materia chrystalli, nempe transiens; proprietates autem nivis non competunt chrystallo, bac enim non, seu nix, ad ignem liqueficit.

FORMA est causa interna, per quam res est id quod est: ut, *anima rationalis est forma hominis. anima equina forma equi. canina canis. felina felis. leonina leonis.*

I. *Forma est vel INTERNA seu essentialis, quae ipsam rei essentiam constituit; seu quae dat esse rei: ut, rationale in homine. hujusmodi formis constant omnia corpora naturalia, quambus earum notitia accurata, nos maximam partem fugiat latetque.* Hæc est vel:

Generica, quæ multis speciebus competit & dat illis esse generale; ut, anima vegetans & sentiens competit homini & bruto.

Specie-

Vel Specifica, qvæ multis individuis competit, & speciei suum largitur esse: ut, *anima rationalis homini*; qvæ multis individuis *Ciceroni*, *Alexandro*, *Petro*, *Paulo*. *communis est*. tali *specificâ formâ gaudent omnes species mundi*.

Vel Singulâris, seu *numerica & individuifica*, est, qvæ incommunicabilis est (sc. communicatione *narrâ uecte*, seu essentialem participationem) & certi individui propria, ut, *forma hujus Laurentii*, *Abrahami*, *Isaaci*, *Jacobi*, *Davidis*.

Vel EXTERNA seu *Accidentalis* qvæ formato non est essentialis, sed extranea; seu qvæ dat esse accidentale; ut, *Musica est forma accidentalis Musici*; *Philosophia forma Philosophi*. *Medicina Medici*. *Mathematica Mathematici*. *Methodica dispositio Praceptorum*, *forma Artis*.

2. *Forma est vel TOTALIS & adæquata formato*; ut, *anima rationalis, hominis. anima lupina lupi. anima ursina ursi*. *vel PARTIALIS*, forma alicujus partis: ut, *forma oculi, auris, capitis, manus, pedum, digitorum*.

3. *for-*

3. forma est vel NATURALIS, qvæ à naturâ inest. ut, *forma Cœli, Stellarum, Arborum, Metallorum, Animalium &c.* vel ARTIFICIALIS, qvæ ab arte proficiuntur: ut *figura statuae, scanni, mensæ, cistæ, lecti, capse.*

4. Forma est vel MATERIALIS, vel IMMATERIALIS; illa extra materiam existere non potest; hæc vero potest existere extra materiam; sic sola anima rationalis est forma immaterialis, reliquæ omnes materiales.

CANONES

1. Posita forma essentiali in materia benè disposita, ponitur res ipsa & contra: ut *eqvus habet animam sentientem, ergo est animal. arbor non habet animam sentientem, ergo non est anima!*

Nota: Notanter dicitur in canone: posita forma in materia benè disposita, ponit rem ipsam; unde quamvis in utero materno, post factam conceptionem, ponatur anima hominis per traducem propagata, non tamen statim ponitus homo perfectus, cum membra ex materia presenti sint etiamnum efformanda.

In Virum Juvenem

Savitate Morum Literarumque
cultu egregium,,

DN. JONAM EGEDAHL
Wex: Stiol.

Amicū & Commilitem perdilectum.

Q vi causas rerum complecti mente sagaci
attentat, sapiens is doctis esse puratur.
Efdahl causarum quoniam documen-
ta tenere

niteris; ergo tibi *presentia Numinis Vatum*
applaudunt, cœptisque tuis eventa secunda
exoptant, referetque olim te *diva caterva*
Musarum, in numerum illorum, *Tritonia*

Pallas

qvos docuit, variâ claros & reddidit Arte.
Macte animo, cœptamque viam decurrere
perge;

Sicut ut optatam demum contingere metamu-
cum plausu possis. *Superi Regnator Olympi*
inceptis faveat! cunctos & dirigat ausus!

L. Mj. quamvis festinatò
scripsit

Dab. Aboæ 6. Idus SIMON DÆPDI
Febr. 1694. Met. & Log. Prof. Ord.
Pastor Pijckenfis.

Pereximio atque Praestantissimo

DN. JONÆ EREDAHL

Amico suo, ut à teneris probatissimo, ita & semper dilectissimo, dum Disputationem Logicam dexterrimè defendet.

Carmen Gratulatorium.

Carmina Pierides cantate Heliconis alumno,
Qui defendantis partes agit ore polito
Rebus de gravibus : Causarū namq; peramplos
Campos qui poterit illustrare, & pandere ritè
Commoda quæ hinc veniunt, fortunæ est munere dives ;

Nam nimium vanis fabricatur sumptibus ædes,
Qui solidò nescit fundo sua recte locate :
Et nimium segni tellurem vomere sulcat,
Flesterè qui nescit durissima colla bovina;
Sic serò aut numquam lingvas perdiscet & artes ;
Rerum qui nescit varies dignoscere causas ;
Sunt etenim causæ rerum fundamina firma ;
Quæis sine nullus erit labor unqvā frugifer ulli.
Es felix igitur phœbeis artibus austus,
Nunc qui palladiâ pergis certare palæstrâ ;
Ergo tuam famam meritam Smolandia inaudit,
Atque tuos ordo doctorum prædicat ausus.
Macte tuis studiis ; florescens signat arista ,
Quanta metenda seges genii, quantumq; valebit
Assiduum sophies studium ac industria solers.

Per-

Perge velut pergis; specimen contexere Marte
Ut proprio possis, patriæ decus auxiliumque
Evades tandem. Superi denr vela secunda!
Vive diu felix, reviresce vigesce valeque!

J. MOLLIN.

Ad Virum-Juvenem

Qva natales & artium liberalium culturam
ornatissimum, qua pietatem & morum
elegantiam condecoratissimum,

Dn. JONAM E R E D A H L
Amicum conjunctissimum,
De nobili materia publicè disputaturum
GRATULATIO:

Ardua credet via est multisq; obstructa perielis
Ducens ad sacras Musas & culmina Pind:z
Litera Pythagoræ quam monstrat imagine clara,
Dum dubio flexu partes se findit in ambas,
Namq; duo vita discedunt cornua nostre
Virtutis dextrum vitiæ tenet ecce sinistrum.
Ambiguum licet hoc bivium spectantibus offert
Ingressum, tamen haud te JONADocte fufellit,
Sidere felici felix iter arte requiris,
Ingeniumq; tuum dives sat laudibus ornas
Dumq; Chori Logici sectator fervidus audis,
Principia & rerū causas, forte abdita scitu, (lia,
Ja per amāde, Et edahl) versat tua docta Tha-

Sis

Six felix cœpto? sis felix carmine trito?
Felix qui potuit rerum cognoscere causas.
Ti comes ecce fuit virtus conjuncta labore,
Quo duce difficultem facilemq; viam tibi reddis,
Pergito sic porro laus sit tibi commoda meta
Et tibi Castalides dent præmia justa laborum.
Sit licee exiguum tamen esto hoc pignus amoris.

O L A U S Aste-Bohm.

Præstantissime atq; Ornatislime,
DN JONA E R E D I H L
Humanioris literaturæ Studiole soleritissime,
Amice & Conterraneæ integrertime.

Gratulatio:

LAUS merito jure adtribuenda est omnibus
illis,
Qui cupiunt Musas atque ingenuas colere artes,
Et nulli iñorum juvēnum laus competit hæcce,
Qui effugiūt musas, qui artes contemnere tentāt,
Cum videam logicā præsentem materiem hanc
Comperio ex illâ quod tu doctissime JONA
Jam jam discupias rerum cognoscere causas,
Quæ tibi nunc possunt bene notas reddere musas
Et qvidem cupias illarum dogmata scire,
Sicut materia hæc præsens testatur aperte,
Ingens sic merito veniet tibi laus tribuenda,
Qui nube & semper gnarus vigilansq; fuisti;

JOHAN. LÖNNWALL.